

İbadetlerin Devamlılığı Esastır İbadet, Allah'a tazim ve saygı göstermek ve O'nun bize verdiği sayısız nimetlere karşı şükran borcunu yerine getirmektir. İnsanı yoktan var eden ve ona hayat nimetini ihsan eden Allah'tır. İnsanın kendisine ilâhî edilen sayısız nimetlere karşılık, Allah'a minnet duyması, O'na bağlanması, O'nun emir ve yasaklarına riayet etmesi kulluğunun gereğidir. Buluş ağından itibaren başlayıp, hayat emanetinin teslim edilmesine kadar devam etmesi gereken bu görev, sadece belirli günlere, saat ve dakikalara bağlı değil bilakis bütün hayatı kapsamaktadır. Allah'a kulluk ilâhî yaratılan ve kısa bir müddet dünyaya gönderilen insan, eşitli yollardan imtihana tabi tutulmakta ve kulluk yapıp yapmadığı konusunda sınanmaktadır. Bu sınanma, hayatının her dakika ve safhasında sürekli olarak devam etmektedir. Bu şekilde her evede insanın durumunu ve görevini şöyle özetlememiz mümkündür: İnsanın Yaratılış Gayesi Kulluktur Kur'an-ı Kerim'in eşitli yetlerinde insanın yaratılış gayesi anlatılmaktadır. [1][1], "Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım" [1][1], "İnsan kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?" [2][2], "Sizi sadece boş yere yarattığımız ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız?" [3][3],

وَكُنْ مِنَ
السَّاجِدِي
06;َ Sen şimdi Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol!
وَاعْبُدْ
رَبَّكَ
حَتَّى
يَأْتِيَكَ
الْيَقِينُ Ve
sana yak&iirc;n (ölüm) gelinceye kadar Rabbin İbadet et.”[7][7]
Müşrikler, Hz. Peygamberi deli
وَقَالُوا
يَآاَيُّهَا
الَّذِى
نُزِّلَ
عَلَيْهِ
الذِّكْرُ
اِنَّكَ
لَمَجْنُونٌ
 Hal böyleyken, Allah’tan gelen ger&cceci;lekleri
örtbas edenler, yine de derler ki: Ey kendisine Kur’&iirc;n indirilen! Sen
ger&cceci;ekten düpüz delisin. [8][8], şairهُوَ
شَاعِرٌ [9][9];
k&iirc;hinفَذَكِّرْ
فَمَآ اَنْتَ
بِنِعْمَةِ
رَبِّكَ
بِكَاهِنٍ
وَلاَ
مَجْنُونٍ
 Öyleyse ey Muhammed! Sen bütün insanlara öğüt ver.
Çünkü sen, Rabbin nimeti sayesinde, ink&iirc;rcıların dedikleri gibi ne bir
kahinsin, ne de bir deli [10][10]; sihirbaz اِنْ
تَتَّبِعُون
14; اِلاَّ
رَجُلاً
مَسْحُورًا
 büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz!” dediler [11][11] ve
Kur’&iirc;nı da şiirوَمَا
عَلَّمْنَاه
15; الشِّعْرَ Bu
söylenenleri, k&iirc;firlerin dedikleri gibi şiir sanmayın.[12][12] diyerek
sözü tacizde bulunuyorlardı. Hz. Peygamber de onların bu &cceci;rkin iftiralarına
üzülüyordu. Çünkü o da bir insandı. Onun da duyguları ve
hassasiyetleri vardı. Onun da insan olması hasebiyle ağlamaya, gülmeğe, neşelenmeye,
üzülmeğe, kederlenmeye hakkı vardı. Bu özellikler, bir zafiyet ve göreve
karşı bir bıkkınlık değildir. Allah, yukarıda anlamlarını verdiğimiz &iirc;yetlerde
Resûlünü teskin etmiş, onun gönünü almıştır. Ayrıca “
onlar, ne yaparlarsa yapsınlar, hangi hakarete bulunurlarsa bulunsunlar, seni ne şekilde

incitirlerse incitsinler yalınlık gösterme, tebliğ görevine devam et. Kulluk görevini ihmal etme. Secde edenlerden ol. Ölünceye kadar bana kulluk et” anlamında Hz. Peygamber’den ve ona tabi olan herkesten de aynı tarzda kulluğüa devam etmelerini talep etmiştir.

p; İbadetlerin Devamlılığı Esastır Kulluk görevi süreklilik arz ettiğine göre, amellerde de devamlılık söz konusudur. Gerek Kur’ân’da[13][14] ve gerekse hadislerde[14][15] insanın bütün ömür dakikalarından hesaba çekileceği, verilen hayat nimetini nasıl ve ne yolda tükettiği ve harcadığının sorulacağı beyan edilmektedir. Kur’ân’da, ibadetlerin başı olan namaz konusunda حَافِظُواعَلَىالصَّلَوَاتِوَالصَّلوَةِالْوُسْطَى وَقُومُوالِلَّهِقَانِتِينَ“Namazlara devam edin...[15][16] buyurulmaktadır. Yine Kur’ân’da mürs&quo;minlerin özellikleri şöyle anlatılır: قَدْاَفْلَحَالْمُؤْمِنُونَ“ Gerçekten mürs&quo;minler kurtuluşa ermiştir. اَلَّذِينَهُمْفِىصَلاَتِهِمْخَاشِعُونَ Onlar, namazlarında huşu içindedirler... وَالَّذِينَهُمْعَلَىصَلَوَاتِهِمْدَآئِمُونَ Onlar, namazlarına da devamlıdır:”[17][18] Bunlar ve benzeri âyetler ibadette devamlılığın esas olduğunu göstermektedir. Hz. Peygamberimizin amellerin devamlılığı konusundaki uygulamaları ve sözleri de bu izahımız teyit etmektedir. Alkame (r.a) şöyle rivayet eder. Mürs&quo;minlerin annesi Aişe’ye sordum ve şöyle dedim: “Ey mürs&quo;minlerin annesi! Resûlüllah (s.)’ın ibadeti nasıldı? Günlerden birine tahsis ettiği bir şey olur muydu?” Bunun üzerine Aişe (r.a) bana şu cevabı verdi: “Hayır! Onun ameli devamlıydı. Resûlüllah (s.)’ın günç yetirip yaptığı şeye, sizin hanginiz günç yetirebilir?”[18][19] Yine Hz. Aişe’nin anlattığına göre Resûl-i Ekrem şöyle buyurmuştur:

[illegible]

Mül’minûn, 23/115 [4][4] Bakara, 2/21 [5][5] Fatiha, 1/5 [6][6] Elmalılı, Muhammed Hamdi Yazır, Hak Dini Kur’ân Dili, İstanbul, 1971, I, 103 [7][7] Hicr, 15/97-99 [8][8] Hicr, 15/6; Şuarâ, 26/27; Sâffât, 37/158; Duhân, 44/14; Zâriyât, 51/39, 52; Tûr, 52/59; Kalem, 68/2, 51; Tekvîr, 81/22 [9][9] Enbiyâ, 21/5; Sâffât, 37/36; Tûr, 52/30 [10][10] Tûr, 52/29; Hâkka, 69/42 [11][11] Zâriyât, 51/39, 52; Furkân, 25/8 [12][12] Yâsîn, 36/69 [13][14] Bkz. Bakara, 2/284; Ankebût, 29/3 [14][15] Tirmizî, Kiyâmet, 1 [15][16] Bakar, 2/238 [16][17] Mül’minûn, 23/1, 2, 9 [17][18] Meâric, 70/23 [18][19] Buharî, Savm, 64, Rikâk, 18; Müsâfirûn, 217; Ebû Dâvûd, Tatavvû, 27; Ahmed b. Hanbel, IV, 109 [19][20] Buharî, &lcirc;man, 32; Rikâk, 18; Müsafirûn, 216, 218; Münâfikûn, 78; Ebû Dâvûd, Tatavvû, 27; Nesâî, Kiyâmül’l-Leyl, 19; İbn Mâce, Zühd, 28; Ahmed b. Hanbel, V, 219; Nesâî, Kible, 13; [20][21] Buharî, Teheccüd, 6; Müslim, Münâfikûn, 79-81; Nesâî, Kiyâmül’l-Leyl17; Tirmizî, Salât, 187

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler